סיפור ללא סוף

במזרח הרחוק חי פעם מלך עשיר שלא הייתה לו תעסוקה רבה. מדי יום ובמשך רוב היום הוא ישב על כריות רכות ושמע סיפורים. ובלי הבדל מה היה תוכן הסיפור הוא לא התעייף משמיעה, גם אם הסיפור היה ארוך מאוד. להפך,
"הפגם היחיד בסיפור הזה הוא שהוא קצר מדי" היה אומר לעתים קרובות.
כל מספרי סיפורים שבממלכתו הגדולה היו מוזמנים לארמון ואחדים מהם סיפרו באמת סיפורים ארוכים

מאוד. אך המלך התעצב תמיד כשהסיפור נגמר.
בסוף הוא שלח כרוזים לכל עיר וכפר במלכה ובו הבטיח פרס למי שיספר לו סיפור ללא סוף. הוא הכריז:
"מי שיספר לי סיפור שנמשך לתמיד יקבל את בתי היפה לאישה, אעשה אותו ליורש שלי והוא יהיה למלך

אחרי מותי."
אך זה לא די. כי הוא הוסיף גם תנאי קשה מאוד: "אם מישהו יתחיל לספר לי והסיפור בכל זאת יסתיים, אצווה לכרות את ראשו."
בתו של המלך הייתה יפה ונבונה מאוד, כך שרבים היו אנשים צעירים שמוכנים היו לעשות כל דבר כדי לזכות בה. אך אף אחד מהם לא רצה לאבד את ראשו ולכן רק בודדים ניסו לקבל את הפרס.
אדם צעיר אחד סיפר סיפור שנמשך שלושה חדשים, אך אחרי כן לא יכול היה לחשוב על כל המשך. סופו היווה הזהרה לאחרים ועבר זמן רב עד שנמצא מי שהיה מוכן שוב להתמודד ולנסות את סבלנותו של המלך.

אך יום אחד בא לארמון איש זר מדרום המדינה.
"מלכי הגדול" אמר "האם נכון הדבר שהבטחת פרס למי שיספר לך סיפור ללא סוף?"
"אכן כך" אמר המלך.
"והאיש שיצליח בכך יקבל את בתך היפה לאישה ויהיה ליורש שלך?"

"כן, אם יצליח" אמר המלך "אך אם יכשל, יאבד את ראשו."
"טוב. אם כך" אמר הזר "אני מכיר סיפור נחמד על נמלים שאוכל לספר לך."
"ספר" אמר המלך "אני מקשיב."
והאיש התחיל בסיפור.
"היו היה פעם מלך שהחליט להחרים את כל החיטה שגדלה בממלכה שלו. כל האיכרים הובילו את יבול הגרעינים שלהם ובבכי גדול מסרו אותו ופירקו באסם ענק, שנבנה במיוחד, שמור ואטום היטב בפני המזיקים.

אך נמלים של מושבה אחת שבסביבת האסם החליטה לנסות ולגנוב, כמה רק אפשר, מהתבואה. אחרי בדיקה מדוקדקת של האסם אחת הנמלים מצאה סדק קטן, שבו יכלה לעבור נמלה בודדת עם גרעין חיטה אחד. ואז אחת הנמלים נכנסה, הוציאה גרעין והובילה אותו למקום נסתרים שלהן. אחריה נכנסה נמלה

שנייה והוציאה גרעין אחד. אחר כך עוד נמלה שהוציאה גרעין אחד, ועוד נמלה..."

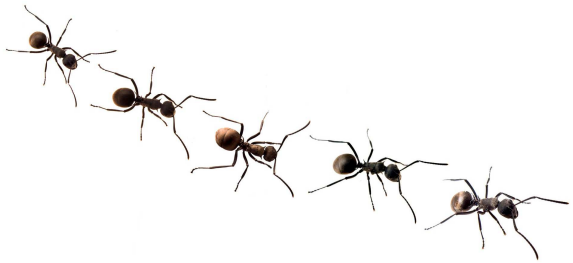

והזר המשיך לספר למלך על הנמלים שהוציאו את הגרעינים זו אחרי זו, וסיפר זאת במשך יום, במשך שבוע, במשך חודש, חודשיים...

לקראת סוף השנה המלך שאל:

"כמה זמן עוד הנמלים ימשיכו להוציא את החיטה מהאסם?"

"הו מלכי!" ענה מספר הסיפור "הן עד כה הצליחו לפנות רק פינה קטנה אחת, וגם זה רק בקושי מורגש באסם הגדול."

"מספיק! מספיק!" קרא המלך "אתה משגע אותי עם הנמלים האלה. אינני יכול לשמוע יותר. קח את הבת שלי ותהיה ליורש שלי, שלוט בממלכה שלי! אך אל תגיד לי אף מילה נוספת על הנמלים האיומות האלה!"

ומספר הסיפורים הזר נישא לבת המלך היפה וחי בממלכה עוד שנים רבות. אך החותן שלו, המלך, לא רצה יותר לשמוע סיפורים.